

[לג:]

המשכת מוחין דקטנות לנוק' - עפ"י הסידור המודפס¹

יבוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק',
 דחג"ת ונה"י (קטנות) דאימא (מו"ת דאימא מהע' השלישית של שמע, דהיינו:
 (עם) מוחין פנימים (דעיבור) דצ' להחלק של הנוק', דל' וצ' דצלם לקט', שהם ג' אלהים,
 עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלובשין בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הוי"ת ונקודותם כידוע.
 שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש גנה"י, החלק של הנוק', דנ"ר
 (קטנות), [דנפש] דנשמה (ישסו"ת), דב"ן, דמ"ה ודב"ן (תבונה)

נשמה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהוּ יְהוָהוּ

בינה
 אֱלֹהִים

חכמה
 אֱלֹהִים

חו"ג דדעת
 אֱלֹהִים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י (החלק של הנוק'), דו"ק (קטנות) דבירורים הנז' (רפ"ח), הכלולים בתוך
 הנוק' (תמול שלשום), העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
 הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א (כפועל, נעשה באחד).

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד קעה

1. ע"י ציור בסוף הספר, עמוד שח. ע"י גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב (כנ"ל בהגהה עמ' קעז).

[לג:]

המשכת מוחין דקטנות לנוק' כלים חיצונים דזו"ק עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה¹

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים חיצ' דזו"ק, [דכחב"ד חג"ת ל"מ] דיש"ס
(יוצר), [דחג"ת ונה"י קטנות] [מ] אימא [מו"ת דאימא מהע' השלישית של שמע], [דהינו:]
(עם) מוחין פנימים (דעיבור) דצ' כלים חיצ' דזו"ק, [דל"מ דיש"ס יוצר], דל' וצ' דצלם
קט', שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכשין בהם, שהם ט' אהי"ה
וט' היוו"ת ונקודותם כידוע. שהם היות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש
כלים חיצונים דזו"ק, [דנרנח"י דנח"י כחב"ד] ודנרנח"י דרוח ל"מ, [יוצר], דנ"ר קטנות,
[דנפש] דנשמה יססו"ת, [דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יס"ס]

חח"ן בג"ה דת"י

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	אהיה	יהוה	יהוה
אהיה	יהוה	יהוה	אהיה
יהוה	אהיה	אהיה	יהוה
אהיה	יהוה	יהוה	אהיה
יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	יהוה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה	יהוה
בינה			חכמה
אלהים			אלהים

חו"ג דדעת
אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים חיצונים דזו"ק, [דכחב"ד חג"ת ל"מ] דיש"ס יוצר),
דו"ק קטנות דבירורים הנז' גרפ"ח, הכלולים בתוך הנוק' לתמול שלשום, העומדת בהיכל
אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [בפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד קעט

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שח. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב. משם בארה שיש
להמשיך לנוק' (שמע) אותם המוחין כמו לז"א ישראל, אלא לנוק' יהיה נה"י דקט' ולז"א כחב"ד חג"ת.
ויש לכוין בהמשכת ט"ס לנוק' ולז"א, כפי שכתוב בסידור (חח"ן בג"ה דת"י). ההבדל היחיד בין ז"א לנוק' זה
שמות המוחין (ג' אלהים לנוק', ש"ר אל"י לז"א) וחלק הכתובת שמתיחס לנה"י לעומת כחב"ד חג"ת.
הרש"ש בסידור, בהקדמה לק"ש מובא כאן בעמוד רצ' מסביר שמה שכתוב נה"י לנוק' (שמע) פירושו
כלים חיצונים דזו"ק, וכחב"ד חג"ת לז"א ישראל) פירושו כלים פנימים ואמצעים דזו"ק, וכך סדרנו בכוננות
עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה.

המשנת מוחין דקטנות לז"א - עפ"י הסידור המודפס

[לד.]

ישׂראֵל

ימין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת לל"מ, דפר' ו"ק קט"ז דיש"ס אבא, דהיינו: (עם) מקיפי הל"מ [דיש"ס יוצר] (המלוכשים בהם, עם). מוחין דיניקה (המלוכשים בהם), שהם י"ה דאלהים דיודי"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דהיי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות, שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקי' המלוכשים בהם, שהם ט' אהי"ה וט' הויו"ת, ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י [כחב"ד] ודנרנח"י דרוח לחג"ת, שהם ל"מ, יוצר, דרוח יניקה, [דנפש] דנשמה יססו"ת, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יס"ס יחידה דנרנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה

<p>נשמה דנרנח"י דנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י דנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>חיה דנרנח"י דנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>נשמה דנרנח"י דרוח, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י דרוח, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>חיה דנרנח"י דרוח, דרוח [דנפש] דנשמה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>מקיף דבינה (יוד x ה"ה)</p> <p>הה הה</p> <p>גי' ר'</p>	<p>מקיף דחסדים (י"ה דאלהי"ם דאלפי"ן) יוד הא גי' כ"ו</p> <p>מקיף דגבורות (י"ה פשוט) יה גי' ט"ו</p> <p>גי' אל"י</p>	<p>מקיף דחכמה (יוד x ה"י)</p> <p>הי הי</p> <p>גי' ש'</p>

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דו"ק קטנות דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת לל"מ, יוצר דפרצוף ו"ק קטנות דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יס"ס [דחו"ב לחש וחזרה] [דנה"י] דבינה יססו"ת דז"א (ובר"ח גם דכתר):

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

ימשיך לתיבות ה' א' ה', בעמוד קפ

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שח. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב לנ"ל בהגהה עמ' קעז.

המושכת מוחין דקטנות לז"א כלים פני' ואמצ' דזו"ק עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה

[לד.]

ישׂרָאֵל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימים ואמצעים דזו"ק],

דכחב"ד חג"ת ל"מ, דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (יוצר), (דהיינו:)

(עם) [מ' ול' כלים פנימים ואמצעים דזו"ק] דמקיפי ה"ל"מ [דיש"ס (יוצר)]. (עם) מוחין דיניקה (המלוכשים בהם), שהם י"ה דאלהים דיודי"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות, שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקי' המלוכשים בהם, שהם ט' אהי"ה וט' הויו"ת, ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דרנח"י כלים פני' ואמצ' דזו"ק, דרנח"י (כחב"ד חג"ת, שהם ל"מ, יוצר, דרוח יניקה), [דנפש] דנשמה (ישו"ת), דמ"ה, דמ"ה ודב"ן (יש"ס)

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>חח"ן בג"ה דת"י</p> <p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>מקיף דבינה (יוד x ה"ה)</p> <p>הה הה הה הה הה הה</p> <p>הה הה הה הה הה הה</p> <p>הה הה הה הה הה הה</p> <p>הה הה</p> <p>גי' ר</p>	<p>מקיף דחסדים (י"ה דאלהי"ם דאלפי"ן)</p> <p>יוד הא גי' כ"ו</p> <p>מקיף דגבורות (י"ה פשוט)</p> <p>י"ה גי' ט"ו</p> <p>גי' אל"י</p>	<p>מקיף דחכמה (יוד x ה"י)</p> <p>הי הי הי הי הי הי</p> <p>הי הי הי הי הי הי</p> <p>הי הי הי הי הי הי</p> <p>הי הי</p> <p>גי' ש</p>

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דז"ק (קטנות) דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י, [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימים ואמצעים], דכחב"ד חג"ת ל"מ, יוצר דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה, דמ"ה ודב"ן (יש"ס) [דח"ב לחש וחזרה], [דנה"י] דבינה (ישו"ת) דז"א (ובר"ח גם דכתר) [העומד בהיכל אהבה דבריאה]:
יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש לעי' עמוד רצ"ג, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת וכלים פנימיים ואמצעיים דזו"ק. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביהד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש (עמוד רצב). עי' גם השרטוט בענין ק"ש (עמוד שח). וגם, לא נראה לחלק בין כלים חיצ' דזו"ק בברי' (שמע), לבין כלים פנימים ואמצע' דזו"ק באציל ישראל. וכן נראה מנה"ש דף כ"ז ע"ב ד"ה ואח"כ, המושכת המוחין דקט' (ישראל) לבירורים של ז"א (בריאה).

[לה.]

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת (שע"ר ח"ב ש' ע"ו) ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מוחין דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מוי"ו דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה

(ב)
אלהינו
תיקון
בעל זמירות
המחזיקים

אימא [ותבונה]
מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א

אהיה
יהוה
אלף הי יוד הי
(לבג"ה דאו"א וישסו"ת)

(ג)
יהוה אלהינו
יהוה אלהינו

דעת (תרין מזלין)
מיו"ו דע"ב דדת"י [דחסדים]
דמ"ס דא"א

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
נוצר
יוד הי ואו הי
ונקה
(לדת"י דאו"א וישסו"ת)

(א)
יהוה אלהינו
יהוה אלהינו

אבא [ויש"ס]
מיו"ד דע"ב דחח"ן
דמ"ס דא"א

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
(לחח"ן דאו"א וישסו"ת)
(שע"ר ח"ב ש' ע"ו)

[לאימא ותבונה]

יכוין לסלק האור שבפרק
אמצעי דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע חסד דז"א, לכניסה
בכלי] חכמה דז"א.

[לתרין מזלין]

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דהוד דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע הוד דז"א, לכניסה
בכלי] גבורה דז"א.

[לאבא ויש"ס]

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע נצח דז"א, לכניסה
בכלי] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שעיי"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים (דיניקה) לעלות מין (עפ"י זה נראה שהבירורים והעליה, בפרצופי היניקה), כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממונו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' (דגדלות, בירידה) במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

ביוצר (מערכת הכ"ד שעות)

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח,
מחסדים דדעת דע"י, לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם
למזל ח' נוצר חסד ומשם לדעת העליון ונקה מזל י"ג:

יוד הי ויו הי
ה"ח
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה

ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א

יוד אלף, הי הי, ויו יוד, הי הי

וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל לכחב"ד * דאבא

* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקנ"ד ע"ב. [עי' שע"ר ח"ב ש' ע"ו.]

① גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס, מוחזין דהוי"ה ודנ"י עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יְאֱהִיָּהּ

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

② גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי יהוד דתבונה, ולהעלותו לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דז"א, לכניסה בכלי] בינה דז"א

לכאן מתחילה העליה לע"ב ס"ג דא"ק - רק מי שהבאנו בשמע ישראל עולים. יש לציין שלפני תחילת העליה בפועל, היינו צריך לכוין שקודם זו"ן מבררים בירורי או"א², אלא שסידרו כוונת הברור הזה רק לאחר כוונת העליה לאו"א, וכן בכל שאר הפרצופים. צריך תמיד להקדים את הברור לפני העליה

③ גם יכוין להעלות נשמת [וחיית³] זו"ן, והם [כל⁴] אותם המו' שנכנסו בת"י שמע ישראל, עם נשמתו [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הברורים הנז', למז"ן לאו"א

עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתוכת שמע, עמוד קעז

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אלהים

אלהים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

אלהים

1. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ה ע"ב ד"ה גם יכוין. קודם, עליית הנוק' לאצ"י. אח"כ המשכת ה' אחרונה דמו"ס דא"א, כדי שיעלו לאו"א (כלומר, זה לא לצורך עליה לע"ס דא"ק), הרב מביא שעה"כ.
2. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ז ע"ב, קודם הברור ואח"כ העליה.
3. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ו ע"א.
4. ע"י שער"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין (בתוכת שמע), וה' אחרונה, ... שכולם נקראים מו' דיניקה.

[לו:] יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל
 <עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד קע"ז>

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

מקיף דבינה (יו"ד x ה"ה)
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה
 גי' ר

מקיף דחכמה (יו"ד x ה"י)
 ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י
 ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י
 ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י
 ה"י ה"י
 גי' ש

גבורות חסדים
 (י"ה פשוט) (י"ה דאלה"ם דאלפי"ן)
 יה יוד הא

גי' אל"י

למ"ן לאו"א

[לו:] וזה ע"י שיכוין גזה לפני כן שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א, שנפלו במקום זו"ן.
 ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] <מע"א דף צ"א ע"ב>.
 גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א, שנפלו במקומם.
 גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק', שנפלו במקומו.
 וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד ה"י ואו ה"י

יוד ה"י וי"ו ה"י

א"ה ה"ו ה"ה
 י"א ה"ה ה"ה

ומוציאים ה"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלו"ם ה"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים
 הנז'. ונמשכים המוחין הנז', עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים
 ומתלבשים בנה"י דעתיק <ע"י בא"ל ח"א דף נ"ט ע"ב, וגם כמו מלך העולם>.

⟨פרק עליון - חב"ד⟩

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י
אֵלֶּהֶּהֱיִוּהָּ

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א, מעורבת עם אור חיצוניות דעתיק,
לחב"ד דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דהג"ת דא"א
אֵלֶּהֶּהֱיִוּהָּ

ויכוין לחמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז', מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א,
[¹ לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

⟨פרק אמצעי - חג"ת⟩

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י
אֵלֶּהֶּהֱיִוּהָּ

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א, מעורבת עם אור חיצוניות דעתיק,
לחג"ת דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דהג"ת דא"א
אֵלֶּהֶּהֱיִוּהָּ

ולחמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז', מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א,
[¹ לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

⟨פרק תחתון - נה"י⟩

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י
אֵלֶּהֶּהֱיִוּהָּ

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,
לנה"י דהג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דהג"ת דא"א (בפוח דפנימיות בלבד - עי' הגהה א')

אֵלֶּהֶּהֱיִוּהָּ

[לז.]

ולחמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,
ג"כ [¹ לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

^אויכוין לחמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א (בפנימיות דחיצי').
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א שייך רק לטיפה מלבר¹.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

ויכוין לחמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י² (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז
נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין
(ע"ח ש' אר"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

א. ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד
להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנז' בדרושי
ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת
השעורות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א,
ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי
היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

1. עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' עה"ל ח"ג עמוד 54 (176). עי' טבלה בעמוד שט.

2. עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ב, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'.
עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, **דאצינויות דפנימיות, ופנימיות דאצינויות**, רוחא ברוחא (פנימי, כאן) דאו"א^א (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין ¹)	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה [דכללות]. תוצאה דיהוד הנשיקין.

יהיה יהיה	יהיה יהיה	יהיה יהיה	יהיה יהיה
מערבת כ"ד שעות)	ב"ק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב [עם ה"ח],		
	שהוא בחינת טיפת ההזרעה, והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:		

כאן נעשה יהוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, עי' עמוד שיא) ויכוין לזווג ישו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף). (צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך).

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י (צלמים) דיש"ס [ביסוד דכללות דאבא ויש"ס].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י (צלמים) דתבונה [ביסוד דכללות דאימא ותבונה].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה (אחד), מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב

לסיכום: ענ"ה - אחר. ש"ש אח"כ. עי' ענ"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב.

ועי' שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב.

1. בפועל, כאן רוחא ברוחא, וכותרת לגופא בגופא, בהמשך זיווג ישו"ת א'.

2. עיין הגהות בסוף הספר, עמוד רצג [ל"ז ע"ב (א)].

העברת הטיפה, ואח"כ לידה א' ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י [הג"ר¹] [לח:] דישסו"ת הא', וכל צל"ם כלול מו"ס שבו, דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל.

ויוורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית, עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', עה"ל ח"א-26) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ו[הם] מקיפים מחוץ לכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצל"ם. ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בקונה הכל), שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל.

ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים באחוריים דהג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ג' דצל"ם. ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא וי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג).

ושארית המוחין שהם הנח"י (צ' דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' ג' דצל"ם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

לח: ביוצר אח"כ יכוין לזווג את אבא ואימא דחיצוניות דפנימיות בבחינת כלים החיצונים שלהם, ולהוציא ולהמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל: **לט:** אח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצוניות בבחינת ב' פרצופי נה"י דכלים פנימיים שלהם ולהוציא ולהמשיך משם ב' צלמי מוחין פנימיים דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל:

לט: ביוצר יכוין להחזיר המוחין ד-ל"מ דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפים: **עפ"י** הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - עי' הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד קעז

אהיה יהוה

אהיה יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה

אהיה יהוה

אהיה יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה

אהיה יהוה

בינה

הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה

הה הה

חכמה

הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי

הי הי

גבורות חסדים יוד הא יה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר): ²[יכוין להחזיר את המוחין לנוק', ולהורידה לבריאה]

- 1. צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.
- א. עיין הגהה בסוף הספר.
- 2. עי' שע"ר ח"ב ש' ק"א.

[מ:]

פנימיות דפנימיות

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין הגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנה"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה, עם המוחין דאו"פ דצ' דצלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

[מ:]

	[בנינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
ש' חכמה	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו	עתיק
ש' בינה	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו	נוק'
ש' חס'	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו	א"א
ש' גב'	אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו	נוק'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב חו"ג .
ועיין במש"ד בכוונת העמידה (ע"י עמוד שט, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן דחו"ב (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (ולצורך מנחה, גם דכלים אמצעיים)

לג' כלים דחכמה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא אלהיה	לג' כלים דדעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	לג' כלים דחכמה דז"א יוד הי ואו הא י יה יהו יהוה יוד הא ואו הא
--	--	--

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

אלהיה יהוה	אוהויהוה אוהויהוה יודויהוה יודויהוה	אלהיה יהוה
---------------	--	---------------

בינה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

[מא] לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן דחו"ב (בר"ח גם דכתר) דפרצוף חו"ב חו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (ולצורך מנחה, גם דכלים אמצעיים)

לג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס יהוה	לג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יה יהו יהוה יהוה	לג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למוד
---	--	--

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

1. ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

[מב:] אח"כ יכוין להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דפנימיות דחיצוניות דאו"א שניהם לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד וחג"ת ונה"י דפנימיות דחיצוניות דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר)

פנימיות דחיצוניות (אור פנימי¹)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח גבורות דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הי וו הי

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח גבורות דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הה ואו הה

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

[מג.]

לג' כלים דבינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

לג' כלים דדעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלים דחכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

1. כאן מביאים אור פנימי. בג' אלקי, מביאים מקיפים (תפילין).

יכוין להשאיר המוחין והגרנח"י דחב"ד בחב"ד דז"א ושארית המוחין והגרנח"י דחג"ת
ונהי"מ, יכוין להמשיכם לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח גבורות דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הי וו הי

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

[מג:]

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח גבורות דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הה ואו הה

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה

אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם

יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

יכוין להשאיר המוחין והנרנח"י דחג"ת בחג"ת דז"א ושארית המוחין והנרנח"י דנהי"מ יכוין להמשיך לנה"י דז"א

אהיה אהיה
יהיה יהיה

אהיה יהיה אהיה יהיה
יהיה יהיה אהיה יהיה

אהיה אהיה
יהיה יהיה

אהיה אהיה
יהיה יהיה

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחז"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחז"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הי וו הי

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחז"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הה וו הה

[מד.]

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחז"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

מוח גבורות דאימא
כלול מחו"ב וחז"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחז"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

לג' כלי נצח דז"א
יהוה
צב צבא
צבא

לג' כלי יסוד דז"א
יהוה יהוה
שין, שיין, דלת, שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

לג' כלי הוד דז"א
אדני
ג צבאו צבאות
גורת

בק"ש דיוצר:

יכוין למספר רומח באופן זה
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
גי' רל"ב

ועם י"ו אותיות שרשם
יהוה יהוה יהוה יהוה
ועם ו' אלהי"ם דקטנות דאו"א

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
גי' רומח